

Organizational Behavior Management in Sport Studies

ORIGINAL ARTICLE

The Effect of Management Procedures and Long-Term Planning on the Effective Communication Between the Iranian Football Federation and the Asian Football Confederation

Mostafa mostafapour¹, Mozafar Yektayar*², Mozghan Khodamoradpoor³, Maisam allahmoradi⁴

¹ PhD Student in Physical Education and Sport Science Department, Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran

² Associate Professor in Physical Education and Sport Science Department, Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran (Corresponding Author)

³ Assistant Professor in Physical Education and Sport Science Department, Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran

⁴ Assistant Professor in Physical Education and Sport Science Department, Baneh Branch, Islamic Azad University, Baneh, Iran

Correspondence
Mozafar Yektayar
Email: myektayar@gmail.com

ABSTRACT

The aim of the current research was to investigate the impact of managerial procedures and long-term planning on the effective communication between the Iranian Football Federation and the Asian Football Confederation, the research was part of applied research in terms of the purpose of the research, and in terms of its descriptive nature and from the perspective of the variables, it was an exploratory mixed research. . The statistical population in the qualitative section includes 12 experts in the field of sports diplomacy and international relations; The members of the academic staff of sports management in the country and the officials of international relations of the football federation were selected by the criteria method; And in the quantitative part, based on Morgan's table, 140 people from the governors and the football board of the provinces and experts in charge of the football federation were selected as a statistical sample using the available method. The analysis of the findings of the qualitative part was done based on theme analysis with Max Kyuda 10 software and the quantitative part was done based on the structural equation model based on Lisrel analysis software. The findings of the qualitative part showed that managerial procedures and long-term planning are the most important factors affecting effective inter-organizational communication in sports in the Iranian Football Federation and the Asian Confederation.

KEYWORDS

Management Procedures, Long-Term Planning, Effective Communication, Football Federation, Asian Football Confederation.

نشریه علمی

مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش

«مقاله پژوهشی»

تأثیر رویه های مدیریتی و برنامه ریزی بلند مدت بر ارتباطات اثربخش فدراسیون فوتبال ایران با کنفدراسیون فوتبال آسیا

مصطفی مصطفی پور^۱، مظفر یکتایار^{۲*}، مژگان خدامرادپور^۳، میثم الهمرادی^۴

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی تأثیر رویه های مدیریتی و برنامه ریزی بلند مدت بر ارتباطات اثربخش فدراسیون فوتبال ایران با کنفدراسیون فوتبال آسیا بود. پژوهش از نظر هدف تحقیق جزء تحقیقات کاربردی بود، و از نظر ماهیت توصیفی و از منظر متغیرها یک پژوهش آمیخته اکتشافی بود. جامعه آماری در بخش کیفی شامل ۱۲ نفر از صاحب نظران و کارشناسان در حوزه دیپلماسی ورزشی و روابط بین الملل؛ اعضای هیات علمی مدیریت ورزشی دارای اثر علمی در حوزه دیپلماسی ورزشی در کشور و مسئولان روابط بین الملل فدراسیون فوتبال بود که به روش ملاکی انتخاب شدند؛ و در بخش کمی بر اساس جدول مورگان ۱۴۰ نفر از روسای و هیات رئیسه فوتبال استان ها و کارشناسان مسئول فدراسیون فوتبال به عنوان نمونه آماری به روش در دسترس انتخاب گردیدند. تحلیل یافته های بخش کیفی بر اساس تحلیل تم با نرم افزار مکس کیودا ۱۰ و بخش کمی بر اساس مدل معادلات ساختاری بر پایه نرم افزار لیزرل تحلیل انجام گرفت. یافته های بخش کیفی نشان داد رویه های مدیریتی و برنامه ریزی بلند مدت به عنوان مهمترین عوامل موثر بر ارتباطات بین سازمانی اثر بخش در ورزش در فدراسیون فوتبال ایران و کنفدراسیون آسیا می باشد.

واژه های کلیدی

رویه های مدیریتی، برنامه ریزی بلند مدت، ارتباطات اثربخش، فدراسیون فوتبال، کنفدراسیون فوتبال آسیا.

^۱ دانشجوی دکتری، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران
^۲ دانشیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران (نویسنده مسئول)
^۳ استادیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران
^۴ استادیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد بانه، دانشگاه آزاد اسلامی، بانه، ایران

نویسنده مسئول:

مظفر یکتایار

riayanameh@gmail.com

استناد به این مقاله:

مصطفی پور، مصطفی، یکتایار، مظفر، خدامراد پور، مژگان، & الهمرادی، میثم. (۱۴۰۲). تأثیر رویه های مدیریتی و برنامه ریزی بلند مدت بر ارتباطات اثربخش فدراسیون فوتبال ایران با کنفدراسیون فوتبال آسیا. مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش، ۱۰(۴): ۳۱-۴۱.

<https://fmss.journals.pnu.ac.ir/>

مقدمه

بین‌المللی در روابط بین‌الملل تئوریزه و مفهوم سازی شود (زرگر، ۱۳۹۴).

با توجه به اهمیت و تاثیرگذاری ورزش بر جوامع انسانی و افزایش علاقه مردم به رقابت‌های جذاب و حساس ورزشی در جهان و نفوذ متولیان، کارگزاران و ارکان ورزش بر اذهان و افکار انسان‌ها، انتظاراتها از محققین روابط بین‌الملل برای توجه بیشتر به کارکردهای ورزش در روابط بین‌الملل در سطوح افزایش می‌یابد. ولی واقعیت این است که هنوز به‌طور مطلوبی به ورزش و پویایی‌های مرتبط با آن در روابط بین‌الملل توجه نشده است و این مفروض در همین‌جا قابل طرح است که نوعی غفلت در زمینه‌ی پژوهش و مطالعه درباره ارتباط ورزش و روابط بین‌الملل وجود دارد (زرگر، ۱۳۹۴).

وجود سازمان وابسته به ارتباطات است و هر مدیری معمولاً بیشتر وقت خود را صرف برقرار کردن ارتباط می‌کند. برای ایجاد هماهنگی بین عناصر مادی و انسانی سازمان به صورت یک شبکه کارآمد و موثر، برقراری ارتباطات مطلوب ضروری است، زیرا وقتی ارتباطات برقرار نشود، فعالیت سازمان متوقف می‌شود و در واقع می‌توان گفت که مدیریت کارساز به برقراری ارتباطات موثر بستگی دارد. جهان کنونی جهانی است پر از تغییرات شتابان. دگرگونی‌های بسیاری در ارکان جامعه صورت گرفته و پیشرفتهای سریع علوم و تکنولوژی انسان را با وضعیتی روبرو ساخته که کمتر شباهتی با گذشته دارد (شعبانی مقدم و همکاران ۱۳۹۸). با جام جهانی، بازی‌های منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی، هر روز شاهد آن هستیم که فوتبال بر صفحه تلویزیون‌ها، اخبار اینترنت، روزنامه‌ها و سایر رسانه‌های ما جای می‌گیرد و تقریباً هیچ رسانه‌ای نیست که بخشی از فضای خود را به ورزش اختصاص ندهد، بخشی که قسمت بزرگی از آن خاص فوتبال است و از این رو سخن گفتن از «تب فوتبال» به امری «طبیعی» تبدیل شده است که خود گویای یک پدیده اجتماعی و

ورزش به یک پدیده جهانی تبدیل شده و یکی از صنایع بزرگ و مهم در دنیا می‌باشد؛ به‌گونه‌ای که حکومت‌های ملی و مجامع بین‌المللی با تشکیل وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مربوطه در سطح ملی و نهادها و انجمن‌ها در سطح بین‌المللی توجه ویژه‌ای را معطوف ورزش نموده و از نقش و جایگاه آن در راستای توسعه به‌خوبی استفاده می‌نمایند (حمزه لو، ۱۳۹۳). ورزش به عنوان بخشی از فرهنگ جهانی به یکی از ابزارهای مهم ترکیب و پیوند افراد مختلف در سراسر دنیا تبدیل شده است و فعالیتی است که در صلح جهانی نقش به‌سزایی دارد و می‌تواند به عنوان مجموعی از فعالیت‌ها شناخته شود که بر روی منافع اجتماعی-اخلاقی و نیز فواید جسمانی تأثیر مثبتی دارد (یویاسیگلو و اوگاز، ۲۰۱۶).

در این راستا ورزش و پویایی‌های مرتبط با آن از جمله مباحث بسیار جدیدی قلمداد می‌شود که موردتوجه محققین روابط بین‌الملل قرار گرفته است (زرگر، ۱۳۹۴). ورزش یکی از حوزه جدید جهانی در مباحث دیپلماسی و فعالیت‌های دیپلماتیک بوده (مورای و پیگمن، ۲۰۱۴)؛ به طوری که جنبه مهمی از نفوذ سیاسی دولت‌ها شده است (نیچالسون و هالیهان، ۲۰۱۱). امروزه دیپلماسی ورزشی رویکردی است که سیاستمداران و دولتمردان دنیا با استفاده از آن توسط افراد و رویدادهای ورزشی به دنبال ایجاد تصویر مطلوبی از کشور خود در بین سازمان‌ها و دولت‌های خارجی می‌باشند (مورای، ۲۰۱۲). اما روابط بین‌الملل مجموعه‌ای از اقدامات و کنش‌های متقابل واحدهای حکومتی و نهادهای غیر دولتی و همچنین روندهای سیاسی میان ملت‌ها گفته می‌شود (صباغ نوین، ۱۳۹۴). از این رو جا دارد که کارکردهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی آن بر کلان‌ترین سطح تعاملات یعنی روابط بین دولت‌ها و دیگر بازیگران

بازی‌های فردی نیز این عناصر را به صورت‌های دیگری در خود دارند اما ساختار تحلیلی آن‌ها متفاوت است). سلسله مراتبی شدن تیم، سازمان‌دهی آن و راهبردهای بازی برای «پیروزی خود» و «شکست دیگری»، کاملاً در قالب نمادشناسی سیاسی جای می‌گیرند و از این لحاظ بازی‌های جمعی همگی با یکدیگر مشترک‌اند. تفاوتی که ما را به موضوع فوتبال می‌رساند، عمدتاً در میزان دسترسی به «بازی» یا بر موقعیت اجتماعی و امکان بازتولید بازی در شرایط گوناگون و استراتژی‌های مختلف قابل به کار بردن در آن و نمادشناسی‌هایی است که در آن به کار می‌رود.

از این لحاظ بازی فوتبال موقعیتی بسیار مناسب فراهم می‌کند؛ زیرا می‌تواند نشانه‌شناسی را به اوج خود برساند (زمین، تیم، استراتژی‌های یورش، فرایند گل‌زدن، کار گروهی و غیره...). ثانیاً امکان بازتولید آن به صورت گسترده تقریباً در هر کجا «زمینی» وجود داشته باشد، هست و نیاز به وسایل مادی اندکی برای روی آوردن به آن وجود دارد؛ ثالثاً، «حرکت» در آن بر روی زمینی انجام می‌گیرد که نمادشناسی سیاسی بارزی از سرزمین است و پهنه بزرگ و استفاده از حرکت «پا» و «دویدن» (که در این‌جا فرصت تحلیل نمادشناسانه آن‌ها در رابطه با «دست» نیست) و استراتژی‌های ظریف دیگری برای خارج کردن «توپ» از سلطه حریف و در اختیار گرفتن آن برای «ضربه» زدن به وی، همگی از این ورزش یک بازسازی کامل از امر ملی را دست‌کم در مفهوم قرن نوزدهمی و بیستمی آن می‌سازد.

این جنبه از فوتبال به وسیله نظریه‌پردازان زیادی مورد تأکید بوده است. اگر هابزباوم (۱۹۹۰) در «ملت‌ها و ملی‌گرایی از ۱۷۸۹ تا امروز» به‌خوبی فرایند را در کلیت‌اش نشان داده است، تفسیر و تشریح این پدیده را می‌توان در نزد جامعه‌شناسان دیگری هم‌چون بوث (۲۰۰۵) و گاتمن (۲۰۰۶) کلمان (۱۹۹۴) به‌ویژه در تاریخ نیمه اول قرن بیستم در اروپا مشاهده کرد.

مجموعه‌ای از سازوکارهای اجتماعی است و این در حالی است که ما در این فرایند نه با یک پدیده «طبیعی» بلکه با امری برساخته و کاملاً ساختاریافته سروکار داریم که محور اصلی آن اقتصادی است، اما پیامدهایش بسیار فراتر از حوزه اقتصاد به فرهنگ و روابط اجتماعی نیز می‌رسد و بیش‌تر در حوزه آسیب‌شناسی قرار می‌گیرد.

از زمان شکل‌گیری تمدن‌ها در حدود هفت هزار سال پیش، تا زمان انقلاب صنعتی، ورزش و بازی به صورت‌های گوناگون مشاهده می‌شوند و تقریباً تمام بازی‌های مدرن (از جمله بازی‌های با توپ) را می‌توان دارای ریشه‌های دست‌کم «فناورانه» در این گذشته‌های تاریخی دانست. با این وصف، بنا بر این‌که ما در کدام تمدن و کدام فرهنگ و در کدام زمان بوده باشیم، رویکرد نسبت به بازی و ورزش بسیار متفاوت بوده است. اما رویکردی که امروز بیش از هر گرایش دیگری جهان‌شمول شده است، رویکرد اروپامحور است که ریشه در یونان و رم باستان دارد. در این رویکرد که در اصل به ایده‌تولوژی یونانی‌ها درباره قدرت فیزیکی، کار بدنی و ورزش بر می‌گردد و تشریح آن را بهتر از هر کسی می‌توان در فلسفه افلاطونی و ارسطویی یافت، «کار» فیزیکی امری تقلیل‌دهنده و به دور از حیثیت و به قول ارسطو حتی به دور از طبیعت انسان یونانی، برای آزادی و بزرگ‌مردی بوده‌است در حالی که «ورزش» چه تمرین و ورزش کالبدی (با تبیین یافتن نهایی‌اش در بازی‌های المپیایی) و چه تمرین و ورزش فکری (با تبیین‌اش در فلسفه یونان عصر طلایی و با تبیین‌اش در قالب راهبردهای جنگی امپراتورگرایانه رمی) فرایندهای ارزشمندی بوده‌اند. به همین دلیل نیز یونانی‌ها در برنامه درسی اجباری خود ورزش را در کنار علم و هنر جای می‌دادند..

رقابت ورزشی در قالب یک تیم، بر روی یک پهنه سرزمینی و برای رسیدن به یک هدف سیاسی «برد»، به صورت کاملاً بارزی در بازی‌های جمعی دیده می‌شود (البته

است که به رغم وجود گسترده مسائلی چون تقلب، قراردادهای پشت پرده، دوپینگ و غیره و آگاهی اغلب مردم به این مسائل این امر تأثیری بر محبوبیت فوتبال ندارد و درونی شدن و «زیباسازی» از این ورزش با چنان قدرتی انجام گرفته است که افراد اصولاً ترجیح می دهند درباره این امور فکر نکنند و بر مفهوم «طبیعی» بودن و «لذت ساده» تماشای فوتبال تأکید کنند که طبعاً، دست کم جامعه شناسان می دانند که هر چند می توان از آن ها به مثابه اشکال «متعارف» دستکاری اندیشه و کنش اجتماعی سخن گفت، اما ذاتاً مفاهیمی کاملاً بی پایه از لحاظ نظری به حساب می آیند.

یکی از پرسش هایی که در مورد فوتبال و جامعه ایرانی همواره مطرح می شود، چگونگی تحول دیدگاه مردم به این ورزش در فرایندی است که از پیش از انقلاب تا امروز وجود داشته است. به گمان ما این امر تغییر چندانی نکرده است. از پیش از انقلاب تا امروز، فوتبال تقریباً همان کارکردها و همان روابطی را در جامعه ما به وجود آورده است که در دیگر نقاط جهان. بنابراین ما تقریباً با همان مسائل یعنی هویت سازی های ملی، هویت سازی های قومی، محلی، شهری و مسائل مربوط به اوباشی گری در فوتبال مواجه بوده ایم. همان گونه که روابط میان فوتبال و دو حوزه سیاسی و اقتصادی نیز تقریباً شبیه به سایر کشورها در این جا مشاهده شده است. شاید در نهایت بتوان بر این نکته تأکید کرد که کمبود فضاهای تفریحی و امکانات فرهنگی در بسیاری موارد به بحث درباره فوتبال بیش از آن چه اهمیت داشته است، دامن زده است که البته به دلیل چرخه ای بودن روابط مربوط به اوقات فراغت، این امر گسترش زیادی نداشته است. به معنی دیگر، جامعه ای که نتواند نشاط را گسترش دهد در هیچ زمینه ای نمی تواند این کار را بکند و این چندان امکان ندارد که ما نشاط را به صورت اداری در این یا آن حوزه خاص مجاز و در حوزه های دیگر ممنوع کنیم. فرایند نشاط و صلح اجتماعی ناشی از آن بیش از هر چیز به اساس آزادی و رها بودن کنشگران

خصوصیت فوتبال در آن است که می تواند در مقیاس های خیلی کوچک شکل بگیرد و به اشکال متفاوتی از هویت های ابداع شده دامن بزند. برای مثال آرنو (۱۹۹۹) تاثیر فوتبال را در شکل دادن به هویت های شهری در شهرهایی چون بیرمنگام و لیون بررسی کرده است، سالس (در پارلویا ۱۹۸۶: ۳۳) همین امر را در کشور پرتغال مطالعه کرده است. تاثیر فوتبال بر شکل دادن به فرهنگ های مردمی نیز غیرقابل انکار است؛ برای مثال در اروپا، گاستو و مولان (۲۰۰۶) این امر را در شکل دادن به فرهنگ مردمی و انسجام انتقال فرهنگی در میان طبقه پایین جامعه با تاثیر پذیری از تیم هایی چون منچستر یونایتد نشان داده اند (صص. ۲۳-۱۶).

رابطه فوتبال با شکل گرفتن اقلیت های قومی تاکنون موضوع بسیاری از تحلیل ها بوده است. با حرفه ای شدن هرچه بیشتر فوتبال و جایجایی بازیکنان، عرصه این ورزش جایگاهی برای ایجاد «افتخار» برای یک قومیت خاص درون یک هویت ملی می شود (نظیر الجزایری ها در فرانسه یا ترک ها در آلمان) (گاسو ۲۰۰۸) لحاظ بررسی های متعددی در مورد جام جهانی ۱۹۹۸ در فرانسه انجام شد که رویکردهای جامعه شناختی و انسان شناختی گوناگون را در تحلیل های قومی نشان می دادند.

البته باید این را در نظر گرفت که کار در این گونه هویت سازی ها به موارد افراطی و خشونت آمیز نیز می تواند بکشد برای مثال در مورد ملی گرایی های قومی گاسو (۲۰۰۶) موضوع را در رقابت دو تیم باستیا (کرس فرانسه) و ماریس بررسی کرده است و نشان می دهد چگونه گرایش های افراطی قومی کرس با فوتبال تغذیه می شود (صص. ۵۱-۴۰)

قابل درک است که فوتبال در خود امکانات بالقوه بسیار زیادی برای دستکاری های پوپولیستی دارد که حتی برخی نظام های حاکمیتی از آن ها استفاده می کنند البته نگاه قابل توجه که به ویژه انسان شناسان بر آن متمرکز شده اند در آن

از ابزار پرسشنامه محقق ساخته برای گردآوری اطلاعات استفاده می‌شود.

جامعه آماری در این پژوهش، کارشناسان، تحلیلگران و دست اندر کاران دیپلماسی در ورزش ایران با محوریت ورزش فوتبال بوده و با استفاده از فرمول کوکران تعداد شرکت کنندگان به عنوان نمونه آماری در این پژوهش، ۱۴۰ نفر محاسبه گردیده است.

برای تحلیل داده‌های گردآوری شده، از روش‌های توصیفی؛ شاخص گرایش به مرکز مانند: میانگین و ...، شاخص‌های پراکندگی مانند: انحراف معیار، واریانس و ... و همچنین سایر شاخص‌ها مانند فراوانی و درصد، و آمار استنباطی: از آزمون آلفای کرونباخ، آزمون کولموگروف-اسمیرنوف، به منظور نرمال بودن داده‌ها و تحلیل عاملی تاییدی و روش معادلات ساختاری به منظور بررسی سؤالات پژوهش استفاده می‌گردد.

یافته‌های پژوهش

در این تحقیق از آزمون شاپیرو-ویلک یا آزمون کولموگروف-اسمیرنوف پس از بررسی نرمال بودن کشیدگی و یا چولگی توزیع داده‌ها، استفاده شد. هنگام بررسی نرمال بودن داده‌ها فرض صفر مبتنی بر اینکه توزیع داده‌ها نرمال است در سطح خطای ۵٪ آزمون در نظر گرفته شده است. بنابراین اگر سطح معنی داری آماره آزمون بزرگتر مساوی ۰.۰۵ بدست آید، در این صورت دلیلی برای رد فرض صفر مبتنی بر اینکه داده نرمال است، وجود نخواهد داشت. به عبارت دیگر توزیع داده‌ها نرمال خواهد بود. برای آزمون نرمالیتفه فرض‌های آماری به صورت زیر تنظیم می‌شود:

H_0 : توزیع داده‌های مربوط به هر یک از متغیرها نرمال است

H_1 : توزیع داده‌های مربوط به هر یک از متغیرها نرمال نیست

تا حد ممکن از قید و بندهای بیهوده بستگی دارد که طبعاً نباید با قانون یا عرف اجتماعی در تضاد قرار گیرد. سرانجام باید به گونه‌ای بروز تحولات اجتماعی از خلال فوتبال اشاره کنیم که از آن با عنوان «کارناوالی شدن» یا «اعتراضی شدن» فوتبال نام برده‌اند. به باور ما این واکنش‌ها را باید گونه «کژکارکردی» دانست به این معنای ساده که وقتی جامعه‌ای کارکردی را در جایی که باید قاعدتاً انجام بگیرد به هر دلیلی مانع شود، این کارکرد در جایی دیگر انجام خواهد گرفت. مثال‌های این امر در جامعه ما بسیار زیاد است؛ سال‌هاست در ایران روزنامه‌ها، محلی شده‌اند برای جبران کمبود احزاب و میتینگ‌های سیاسی و یا نبود جایگاه‌های لازم برای بروز و مبادلات روشنفکرانه. وگرنه سیاسی‌شدن روزنامه‌ها یا روشنفکرانه‌شدن‌شان تا این حد به هیچ عنوان معنایی ندارد و در کشورهای دیگر دیده نمی‌شود. مثال دیگر، کمبود فضاهای تفریحی است که از بسیاری دیگر از فضاها محلهایی برای تفریح ساخته است؛ برای مثال متاسفانه دانشگاه برای برخی دانشجویان، به محلی برای گذران اوقات فراغت تبدیل شده است یا مراکز تجاری به صورت محلهایی برای پرسه‌زنی و گردش خیابانی در آمده‌است و غیره. در موردی که به فوتبال مربوط می‌شود نیز همین امر قابل مشاهده است، یعنی این که میدان فوتبال به دلیل نبود فضاهای مناسب دیگر تبدیل به محلی می‌شود برای بروز احساسات سیاسی یا دست کم بروز برخی اعتراض‌هایی نامربوط به ورزش. این مطالعه که باهدف مطالعه روی رویه‌های مدیریتی با ارتباطات اثربخش در جامعه آماری فدراسیون فوتبال ایران با کنفدراسیون آسیا انجام شده است، احتمالاً بتواند راهکارهای اجرایی پیش روی مدیران مرتبط برای بهبود وضع موجود قرار دهد.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نوع کاربردی بوده و به شیوه‌ی پیمایشی انجام شده است. روش گردآوری اطلاعات میدانی بوده و

در جدول ذیل نتایج حاصل از آزمون نرمال بودن کولموگروف-اسمیرنوف خلاصه شده است.

جدول ۱: نتایج حاصل از آزمون نرمال بودن کولموگروف-اسمیرنوف

نتیجه	معنی داری	ضریب بدست آمده	گویه ها
تأیید نرمال بودن توزیع آماری	۰/۱۱۳	۰/۸۵۶	گویه های مربوط به شاخص های مدیریتی
تأیید نرمال بودن توزیع آماری	۰/۰۷۴	۰/۸۷۰	گویه های مربوط به شاخص های برنامه ریزی بلندمدت
تأیید نرمال بودن توزیع آماری	۰/۱۳۲	۱/۳۱۷	ارتباطات اثر بخش

با توجه به نتیجه بدست آمده نرمال بودن توزیع همه گویه ها مورد تأیید میباشد. در جدول ذیل نتایج حاصل از بررسی آزمون تی تک نمونه ای برای بررسی مقوله های پژوهش خلاصه شده است:

جدول ۲ آزمون تی تک نمونه ای برای مقوله های پژوهش

نتیجه	سطح معنی داری	آماره تی بدست آمده	مقوله مورد نظر
تأیید شاخص های مدیریتی	۰/۰۰۱	۱۵/۲۶	گویه های مربوط به شاخص های مدیریتی
تأیید شاخص های برنامه ریزی بلندمدت	۰/۰۰۱	۱۹/۲۱	گویه های مربوط به شاخص های برنامه ریزی بلندمدت

با توجه به تأیید مقوله های می توان گزاره های ذیل را بیان کرد:

تخمین مدل پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 شاخص های مدیریتی و برنامه ریزی های بلندمدت بر ارتباطات اثربخش فدراسیون فوتبال ایران با کنفدراسیون فوتبال آسیا تأثیر دارد.
 برای بررسی ارتباط بین گویه ها به روش معادلات رگرسیونی، معادله ذیل تخمین زده می شود.

$$A = \alpha + \beta_1 * A_1 + \beta_2 * A_2 + \beta_3 * A_3 + \beta_4 * A_4 + \beta_5 * A_5 + \epsilon$$

که متغیرهای این معادله به شرح ذیل می باشند:

جدول ۳. متغیرهای پژوهش

نوع متغیر	نماد	متغیر
وابسته	A	ارتباطات اثر بخش در ورزش
مستقل	A ₁	عوامل مدیریتی
مستقل	A ₂	برنامه ریزی بلندمدت

در جدول ذیل نتیجه ی تخمین مدل خلاصه شده است.

جدول ۴. نتایج برازش مدل رگرسیونی

متغیرهای مستقل	ضرایب رگرسیونی	آماره آزمون t	سطح معناداری
ثابت معادله (α)	۰/۰۰۱	۰/۰۰۵	۰/۹۹۶
مدیریتی	۰/۲۲۰	۷۹/۶۹	۰/۰۰۱
برنامه ریزی بلندمدت	۰/۱۸۰	۷۷/۵۷	۰/۰۰۱

آماره آزمون $F = ۸۹۴۴/۶۶$
 سطح معناداری = $۰/۰۰۰۱$
 آماره دوربین واتسون : $۱/۷۰$
 ضریب تعیین = $۰/۹۹$

انجام شده در زمینه همکاری و صلح، ارزیابی اقدامات انجام شده در زمینه همکاری و صلح، اجرای اقدامات انجام شده در زمینه همکاری و صلح، پیچیدگی های استفاده از اقدامات انجام شده در زمینه همکاری و صلح و عدم پیروی از چارچوب های بین المللی مشخصه های مدیریتی بر ارتباطات بین سازمانی اثر بخش در ورزش می باشد. همچنین یافته های بخش کمی نشان داد که شاخص های مدیریتی با ضریب $۰/۲۲۰$ بر ارتباطات بین سازمانی اثر بخش در ورزش تاثیر گذار بوده و این تاثیر معنی دار میباشد و بر این اساس این فرضیه تحقیق نیز تأیید شد. این یافته ها همسو با تحقیقات موستاکاس و کالینا (۲۰۲۱)، پالومبو و همکاران (۲۰۲۰) بود، در تبیین این یافته ها ورزش و مسابقات ورزشی به طور گسترده ای وارد زندگی خصوصی و عمومی مردم جهان شده و بر رفتار افراد، جوامع، دولت ها، رسانه ها تأثیر می گذارد و صرف نظر از ابعاد زیستی، بهداشتی، اقتصادی، اجتماعی، سرگرمی و تفریحی ورزش و مسابقات ورزشی، این پدیده دارای نتایج سیاسی است که روابط دولت ها، گروه های اجتماعی را تحت الشعاع قرار می دهد و با مفاهیمی چون قدرت ملی، رقابت، همگرایی و صلح، واگرایی، ستیز و منازعه، ناسیونالیسم و

برای بررسی اثر معنی دار متغیرها بر متغیر وابسته از آزمون تی استفاده می شود. در صورت معنی دار بودن مقوله مربوط به آن متغیر مورد تأیید است.

بحث و نتیجه گیری

در تخمین مدل مشخص شد که شاخص های مدیریتی با ضریب $۰/۲۲۰$ و شاخص برنامه ریزی با ضریب $۰/۱۸۰$ بر ارتباطات اثر بخش در ورزش تاثیر گذار است. مشخصه های مدیریتی و برنامه ریزی بلندمدت بر ارتباطات بین سازمانی اثر بخش در ورزش تاثیر گذار می باشد.

یافته های حاصل از بخش کیفی نشان داد استفاده نا صحیح از اقدامات انجام شده در زمینه ارتباطات اثربخش دولت مردان، ضعف های مدیریتی و نبود راهبرد مناسب، مسائل قانونی و حقوقی اشتراک اقدامات انجام شده در زمینه همکاری و صلح باشگاهها و مدارس فوتبال، فقدان استراتژی ها و سیاست های مشخص، وجود قوانین و مقررات زیاد و دست و پاگیر، همکاری نکردن وزارت ورزش، تغییر قانونها، تغییر زیاد مدیران، عدم تسلط تکنیکی و برنامه ریزی بلندمدت بازرسان، ثبت اقدامات انجام شده در زمینه همکاری و صلح، گزینش اقدامات

پیچیدگی فرآیند، چنین تلاش هایی اغلب با مشکل همراه است. بر این اساس مساله ارتباطات اثر بخش بین سازمانی مقوله ای مهم در ارتباط با رشد می باشد و این مساله در سایه یک سیاست گذاری چند بعدی و تدوین برنامه های طولانی مدت در خصوص الگو و ساختار روابط و گسترش بر اساس آن امکان تحقق و شکوفایی دارد. ورزش عمومی به طور عام و فوتبال به طور خاص، به خودی خود نه پدیده ای کاملا مثبت است و نه پدیده ای کاملا منفی. با این حال نمایشی شدن، کالایی شدن و ورود عناصر بسیار نامطلوبی که جامعه نولیبرالی صرفا با اهداف آسیب های اجتماعی خرد و کلان بدل کرده است. مقابله با این آسیب ها نیاز به نگرشی عام به وضعیت جامعه دارد و نمی توان با آن ها برخوردی فیزیکی، آمرانه و اداری کرد و انتظار داشت که به نتیجه ای قابل قبول در سطح اجتماعی رسید. بنابراین هر اندازه راه را بیشتر برای پژوهش های اجتماعی و فرهنگی در این زمینه باز کنیم امکان رسیدن به راه حل هایی در گره گشایی از مشکلات موجود در این حوزه را بیشتر کرده ایم و هر اندازه به سوی راه حل های آمرانه و انضباطی صرف پیش برویم با پاک کردن صورت مسئله، گره گشایی از آن را سخت تر و تبعات منفی و درازمدت آن را بیشتر خواهیم کرد. کوتاه مدت سودآوری درون این ورزش و حواشی آن جای داده است در حال حاضر آن را به منشاء گروهی از آسیب های اجتماعی خرد و کلان بدل کرده است. مقابله با این آسیب ها نیاز به نگرشی عام به وضعیت جامعه دارد و نمی توان با آن ها برخوردی فیزیکی، آمرانه و اداری کرد و انتظار داشت که به نتیجه ای قابل قبول در سطح اجتماعی رسید. بنابراین هر اندازه راه را بیشتر برای پژوهش های اجتماعی و فرهنگی در این زمینه باز کنیم امکان رسیدن به راه حل هایی در گره گشایی از مشکلات موجود در این حوزه را بیشتر کرده ایم و هر اندازه به سوی راه حل های آمرانه و انضباطی صرف پیش برویم با پاک کردن صورت مسئله، گره گشایی از آن را سخت تر و تبعات منفی و درازمدت آن را بیشتر خواهیم

ملی گرایی، اتحاد و وحدت ملی و نظایر آن پیوند میخورد و بر نگرش و رفتار دولت ها و ملت ها نسبت به یکدیگر تأثیر می گذارد. مساله مهم در شکل دهی ارتباط بین سازمانی ایجاد الگوی مدیریتی کارآمد در توان هماهنگی و برقراری ارتباط و ایجاد سیاست های هماهنگ و مشخص می باشد و از همین رو الگوی مدیریتی و روابط باید در این زمینه انعطاف پذیر و همراه با توان مذاکره برای هماهنگی و اجرای کارآمد باشد.

برنامه ریزی های بلندمدت بر ارتباطات اثر بخش در ورزش تاثیر گذار می باشند. یافته های این بخش نشان داد که برنامه ریزی های بلندمدت بر ارتباطات اثر بخش در ورزش با ضریب ۰/۱۸۰ تاثیر گذار بوده و فرضیه تحقیق تأیید شد. این نتایج همسو با تحقیقات مطالعه کلارک و همکاران (۲۰۲۱) که با الگوی سیستماتیک ریویو (مرور منظم) انجام شد و نتایج بصورت کلی دلالت بر این مساله داشت دیپلماسی برقراری ارتباط بر اساس ورزش راهکاری مهم در دستیابی و حفظ صلح می باشد و نیز تحقیق شاماته و همکاران (۲۰۱۶). در مطالعه ای که به بررسی ارتباطات بین سازمانی ساختارها، اشکال و فرآیندهای ایجاد شده توسط مبادله پیام ها و ایجاد معنا در میان سازمان ها و ذینفعان آنها را توصیف می کند. چنین بیان کرد تحقیقات در این زمینه ریشه در مطالعه بسته های سازمانی و ارتباطات، به ویژه زمانی که به عنوان شبکه ها مفهوم سازی می شوند، دارد. چندین نظریه برای توضیح ظهور ارتباطات بین سازمانی استفاده شده است و یافته های این تحقیق در الگوی مروری - تحلیلی نشان داد ارتباط بین سازمانی الگویی مهم در ارتباط با توسعه و پیشرفت سازمانی می باشد و سیاست های بلندمدت نقشی اساسی در آن دارد همسو و در یک راستا می باشد و بیان کننده این مساله است که به منظور توسعه و گسترش ارتباطات شبکه ها و ادغامها به عنوان وسیله ای برای چرخش سازمان ها، با کاهش تلاش های تکراری، امکان اشتراک گذاری منابع، و ترویج نوآوری ها، پیشنهاد شده اند. با این حال، در عمل، به دلیل

فوتبال شهرستان ها و سایر نهادهای مرتبط با فوتبال در استان ها، زیر ساخت حرفه ای لازم را فراهم می آورد، توجه به مدارس فوتبال و ارائه ی پیشنهادات همکاری نوین و منطبق با توانایی های فوتبال ایران به کنفدراسیون فوتبال آسیا میتواند مسیر پیشرفت فوتبال ایران و بهبود جایگاه کرسی های متعلق به ایران در کنفدراسیون فوتبال آسیا را فراهم می آورد.

سپاسگزاری

نویسندگان مقاله بر خود لازم می دانند از کلیه افرادی که در انجام تحقیق، محققین را همراهی نموده اند، تشکر و قدردانی نمایند.

کرد. با توجه به اهمیت موضوع؛ پیشنهاد می گردد، در سازمان های مربوط از مدیران معتقد به الگوی تعامل و روابط و دارای انعطاف سیستمی و اجرایی بکار گرفته شود و از این طریق زمینه افزایش تعاملات فراهم گردد.

با توجه به اهمیت برنامه ریزی بلندمدت در ارتباطات بین سازمانی اثر بخش به منظور توسعه؛ پیشنهاد می گردد مدیران، مسئولین، سیاست گذاران و برنامه ریزان کشور، ورزش را به عنوان یکی از قوی ترین ابزارها در توسعه روابط بین الملل در استراتژی ها و برنامه های کلان کشور لحاظ و به آن توجه ویژه ای شود. وبه طور اخص برنامه ریزی های پایه ای در جهت وجود سازمان های حرفه ای در هیئت

References

1. Boyacıoğlu., Fuat & Gürsel Oğuz, Ahmet 2(2016) The Role of Sports in International Relations., Acta Universitatis Danubius. Relations Internationales, Vol 9, No 1 (2016)
2. Damghanian Hossein, Yazdani Ziarat Mohammad. Designing a model to achieve effective organizational communication based on intrapersonal and interpersonal communication skills. Organizational resource management research. 1396; 7 (4): 49-73
3. Danaei Fard, Hassan, Emami, Mojtaba. (1386). Qualitative research strategies: A reflection on foundational data theorizing. Management thought, second issue, pp. 69-97
4. Fisher, Max (2012), "The Nazi Origins of the Olympic Flame Relay", The Atlantic, May 10, at: <http://www.theatlantic.com/international/archive/2012/05/thenaziorigins-of-the-olympic-flame-relay/257002/>
5. Hoffmann, W.H. & Schlosser R (2001). Success Factors of Strategic Alliances in Small and Medium-sized Enterprise. Long Range Planning .vol ۳۴. pp ۳۵۷-۱۸۱
6. Ireland, R.D & Hitt, M.A & Vaidyanath, D. (2002) "Alliance Management as source of Competitive Advantage". Journal of Management. ۲۸(۳): 22-54
7. Khaki, Gholamreza. (2016). research method in management. Fujan Publications, fifth edition.
8. Khodayi, Rasool (2018). Examining the role of cognitive styles on communication ability in the organization. Master's thesis in the field of management Islamic Azad University, Tunkabon branch.

9. Gasparini, William, 2000, *Sociologie de l'organisation sportive*, Paris, La Découverte.
10. Guttmann, Allen, 2004(1978), *From Ritual to Record, the Nature of Modern Sports*, New York, Columbia University Press.
11. Guttmann, Allen, 2006, *Du Rituel au record, la nature des sports modernes*, trad. Fr. Thierry Terret, Paris, L'Harmattan
12. Lindsey C. Blom, Lawrence Judge, Meredith A. Whitley, Lawrence Gerstein, Ashleigh Huffman & Sarah Hillyer (2015) *Sport for Development and Peace: Experiences Conducting U.S. and International Programs*, *Journal of Sport Psychology in Action*, 6:1, 1-16, DOI: 10.1080/21520704.2015.1006741.
13. Mohammadhassan, Fahima (2019) *Explaining the model of international relations development through sports*, PhD thesis, Islamic Azad University, Science and Research Department
14. Mohammadi Azizabadi, Mehdi, 2016, *the place of sports in domestic and international politics to create peace and friendship*,,.,,., <https://civilica.com/doc/803585>
15. Shahrezaei, Fatemeh, Shirzadi, Reza. (2017). *Sports, politics and international relations*. *International Studies Quarterly*, 15(3), 185-220.
16. Nicholson, M., Hoyer, R., Houlihan, B. (2011). *Participation in Sport: International policy perspectives*, by Routledge: British Library Cataloguing in Publication Data.
17. Houlihan, Bari (2015), "Political intervention in sports, physical education and recreation", translated by Daoud Heydari, *Roshd Educat Social Sciences*, No. 33. 36-40
18. Vassort, Patrick, 1999, *Football et politique, sociologie historique d'une domination*, Paris, Les Editions de la Passion
19. Sabbagh Navin, Mahnaz (2014) *Comparison of the status of international relations of national student sports federations, physical education master's thesis*, Payam Noor University
20. Yousei Hamzeh (2013) *Investigating the effects of sports development on Iran's globalization process*, thesis for receiving a master's degree in physical education, Hakim Sabzevari University
21. Zargar, Afshin. (2014). *Sports and international relations: conceptual and theoretical aspects*. *Political Science Quarterly*, 11(31), 7-48
22. Pigman, A. (2014). *International Sport and Diplomacy's Public Dimension: Governments, Sporting Federations and the Global Audience*, *Diplomacy & Statecraft*, 25(1), p94-114.
23. Qingmin, Z. (2013). *Sports Diplomacy: The Chinese Experience and Perspective*, *The Hague Journal of Diplomacy*, 8, p211-233